

PAMELA
BUTCHART

IZZY KÖNYVEK

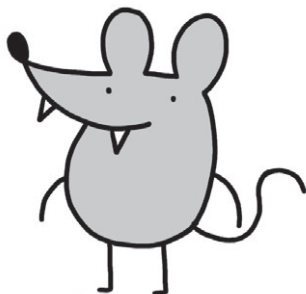
VÁMPÍR VAN A SULIBAN!

A könyv
írása során
egyetlen
vámpírból
sem lett tanár

MÓRA

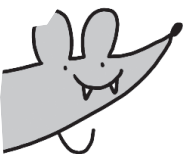
THOMAS
FLINTHAM
rajzaival

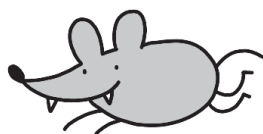

PAMELA
BUTCHART

VÁMPÍR
VAN A
SULIBAN!

MÓRA KÖNYVKIADÓ

A mű eredeti címe:
My Headteacher is a Vampire Rat!

Text © Pamela Butchart, 2015

Illustrations © Thomas Flintham, 2015

Cover Artwork © Thomas Flintham, 2015

This translation of *My Headteacher is a Vampire Rat!*
is published by arrangement with
Nosy Crow ® Limited.

Fordította: Magyarai Andrea

Minden jog fenntartva!

Hungarian translation © Magyarai Andrea, 2024
Hungarian edition © Móra Könyvkiadó, 2024

MÓRA KÖNYVKIADÓ – 1950 óta családtag

Az 1795-ben alapított

Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja

ISBN 978 963 603 556 3

Kiadja a Móra Könyvkiadó Zrt.,
Janikovszky János elnök-vezérigazgató
Felelős szerkesztő: Janka-Fabacsovics Lili
E-mail: mora@mora.hu • Honlap: www.mora.hu

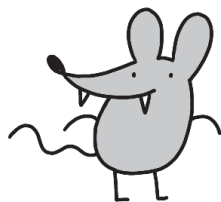
Alföldi Nyomda Zrt., Debrecen
Felelős vezető: György Géza vezérigazgató

 magyar
nyomdatermék
KYOMDA- ÉS PÁPIRÁRI SZÖVETSÉG

Tartalom

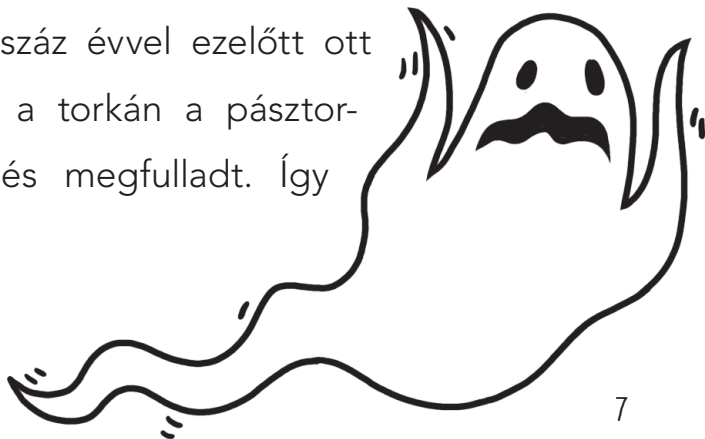
1. Vigyázat, RÉMSÉGES történet!	7
2. VIGYÁZAT! VESZÉLY! Belépni TILOS!	14
3. Patkányvész	37
4. Micsoda zűrzavar!	44
5. Csak jussunk ki innen!	56
6. A köpönyeg	66
7. Teljes sokk	79
8. Vér, hazugság és eperturmix	88
9. Patkánykakis cipők	106
10. Fokhagymás Kenyeret akarunk!	113
11. A világ legnagyobb ceruzája	129
12. KIMENEKÍTÉS	145
13. Fokhagymás muffin	157
14. Molylepkés Üveg és egy kém	170
15. Veszett kutyák, Koszos KUKÁK	187

16. Ég az igazgató!	197
17. HATALMAS zőr	204
18. Bocsnát, hogy leégettök az arcát!	217
19. De akkor ki sziszegett?	240
20. Mary	251
21. Szeretünk, para Mary!	263

Régen **LEGJOBBAN** a szellemektől féltem. Az iskolánknak van saját szelleme, egy nő, aki mindig az ebédlőben kísért, mert száz évvel ezelőtt ott akadt a torkán a pásztor-pite, és megfulladt. Így

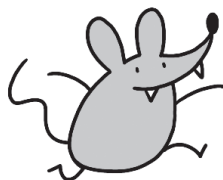
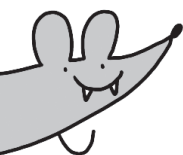
most az ebédlőbe jár vissza, de a konyhás
néniket egyáltalán nem izgatja, és rendület-
lenül főzik azt az undorító pásztorpitét, úgy-

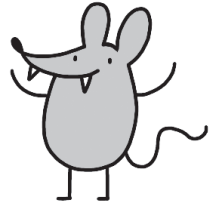
hogy gondolom, a szellem nem valami jó
ijesztgetésben.

Sokan azt hiszik, hogy a szellemek csak kas-
télyokban vagy régi házakban meg iskolák-
ban kísértenek, de ez nem igaz. A szellemek

BÁRHOL megjelenhetnek! Például az ember cipőjében is, és lehet, hogy észre se vesszük, mert semmit sem lehet látni addig, amíg a cipő magától le nem repül rólad, vagy ilyesmi. Na, legfeljebb akkor jön rá az ember.

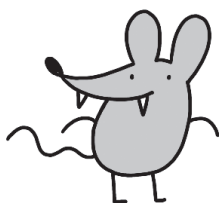
Jodival, a barátnőmmel jöttünk rá, hogy a szellemek bárhová beköltözhetnek. Egyszer én, Jodi meg a nagymamája lakókocsiban nyaraltunk, és a nagymama már aludt, Jodi meg nem tudott mit kezdeni magával, és kijelentette, hogy a lakókocsik dögunalmasak. Erre a felhajtható ágya hirtelen felcsapódott, de úgy, hogy Jodi ott maradt a belsejében. Alig tudtam kihúzni onnan, mert még az ágynemű is rátekeredett, és egyfolytában kiabált, hogy

SEGÍTS MÁR!
OLYAN BÜDI VAN ITT!

Másnap reggel meg a kenyérpírító elégette Jodi kenyerét. Aztán Jodi zuhanyozott, de a víz hol meleg volt, hol hideg, aztán megint meleg, aztán megint hideg. A barátnőm csak visítózott, és pontosan tudtuk, hogy az egész azért volt, mert felbosszantotta a lakókocsi szellemét, amikor azt mondta, hogy a lakókocsik unalmasak. Biztos, hogy így volt, mert se velem, se Jodi nagymamájával nem történt semmi, csak Jodival.

De igazából nem a lakókocsi szellemről, meg nem is a pásztorpítés szellemről akartam beszélni, sőt, semmiféle szellemről. Egy **RÉMSÉGESEN** félelmetes történetet akarok

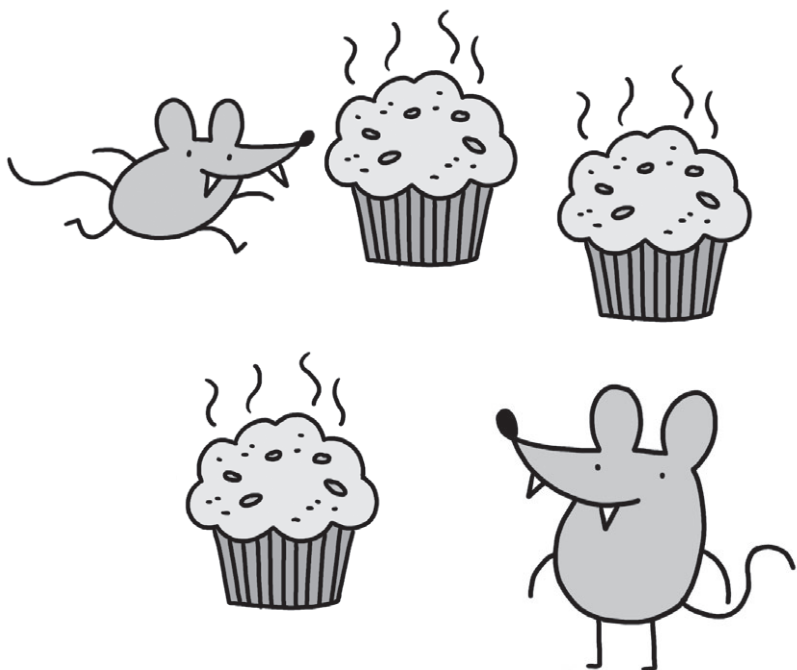

elmesélni nektek, amelyik még annál is ijesztőbb, mintha a világ összes szelleme egyszerre menne hozzátok látogatóba.

De vigyázat, tényleg iszonyúan

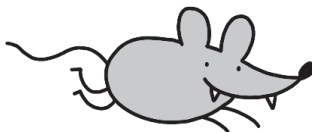
Szerepel benne egy csomó vámpírpatkány, pár fokhagymás muffin és Zach orrvére, amit majdnem megivott az iskolaigazgató. Sőt, ahogy Jodi is mondta, még az is megtörténhetett volna, hogy amikor betörtünk az igazgatói irodába, hogy megszerezzük a koporsót, élve megesznek minket!

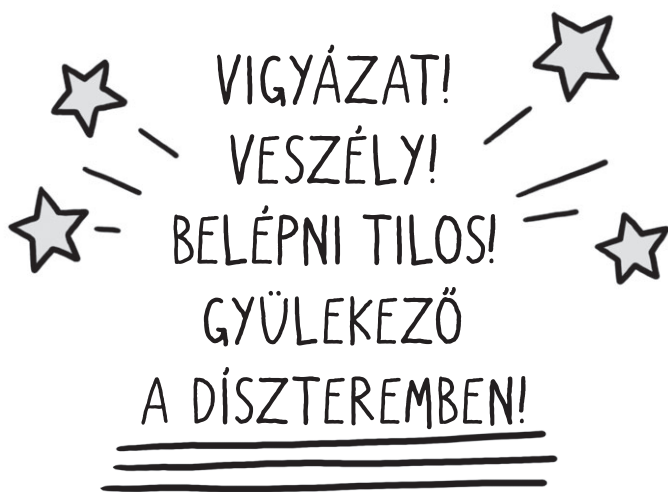

Egy hétfő reggel kezdődött az egész, amikor Zachkel, aki egyébként az alattunk lévő lakásban lakik, beértünk az iskolába.

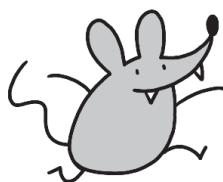
Azt hittük, hogy Jodi és Maisie, a másik két barátnőnk az osztálytermünk előtt vár majd, ahogy szokták, de még a lépcsőn sem jutot-

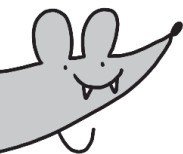

tunk fel, mert az utunkat állta egy nagy tábla,
amire ez volt kiírva:

Halvány **FOGALMAM** se volt róla, mi ez,
és miféle **VESZÉLY** fenyegethet minket az
osztályteremben, mert pénteken, amikor
hazafelé indultunk, még nem volt semmi.

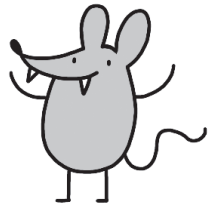

Így aztán Zach meg én bekopogtunk a tanáriba Miss Jonesért (ő az osztályfőnökünk). De amikor megkérdeztük, mi ez az **EGÉSZ**, csak annyit válaszolt, hogy csináljuk szépen, ami ki van írva, és menjünk a díszterembe, úgyhogy mentünk. Egy kicsit azért mérges lettem, mert igaz, hogy Miss Jones aranyos, meg minden, de azért igazán megmondhatta volna, hogy mi van, mert ő **BIZTOS TUDTA**.

Na mindegy, szóval mire odaértünk, a többiek már nagyban tárgyalták, hogy az iskola mindjárt összeomlik, és ha sokáig tart a gyűlés, mind ott veszünk majd a romok alatt.

Már épp félni kezdtem volna, de ekkor megláttam, hogy Jodi meg Maisie a terem végéből, a szertárból integetnek, hogy menjünk oda.

Jodie rögtön elmagyarázta, hogy éjszaka FÖLDRENGÉS volt, de csak az iskolában. És hogy Zach meg én gyorsan álljunk be az ajtókeret alá, mint ő meg Maisie, hátha jön az VTÓRENGÉS. Mert ha nem állunk oda, akkor az összes téglá a fejünkre potyog, és meghalunk.

Ezért is szeretek annyira Jodival barátkozni, mert ő egy csomó mindent tud a

KATASZTRÓFÁKRÓL
meg VÉSZHELYZETEKRŐL,

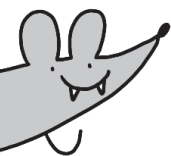
és egyszer még

VÉSZHELYZETI TERVET

is írt, hogy mit kell csinálnunk, ha egyszer véletlenül bezárnának minket az osztályterembe.

Gary Petrie-vel ugyanis tényleg ez történt, amikor büntetésből, amiért megnyalta Lynsey Perry tolltartóját, az osztályunkból nyíló szertárban takarított. Csengettek az ebédhez, Miss Jones pedig elfelejtette, hogy Gary bent van, és nekünk se jutott eszünkbe, mind kivonultunk az osztályból, Miss Jones pedig kulcsra zárta az ajtót.

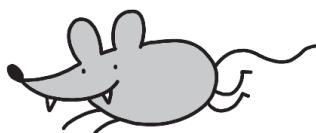
Amikor visszaértünk az ebédről, Gary Petrie

ott bent sírt, és az ajtó üvegéhez szorította az arcát. Miss Jones viszont nem tudta kinyitni az ajtót, mert Gary addigra egy csomó tollat, ceruzát meg még egy vonalzót is beletört a kulcslyukba, miközben próbálkozott kijutni.

Úgyhogy Miss Jones elszaladt segítségért, és azt mondta, várjuk meg ott, ahol vagyunk. De Gary Petrie csak bögött meg sikított, hogy mindjárt **ÉHEN** hal, és hogy pisilnie is kell.

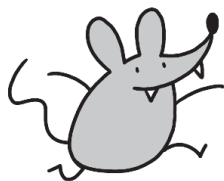
Ekkor Zach meg én begyömöszöltünk neki egy Mars szeletet az ajtó alatti résen. Igaz, én nem nagyon szeretem Gary Petrie-t, mert folyton ilyesmivel van elfoglalva, hogy mások

tolltartóját nyalogatja, az ujja meg állandóan ragad a takonytól, de azt azért nem akartam, hogy éhen haljon.

Gary evett is egy kicsit a Mars szeletből, és akkor megkérdeztük, hogy jobban érzi-e

magát, de azt mondta, még rosszabbul van, és hogy be fog pisilni. Aztán pánikba esett, és csak összevissza szaladgált.

Ekkor Jodi kezébe vette az irányítást.

– Gary, figyelj! Muszáj lesz a kukába pisilned.

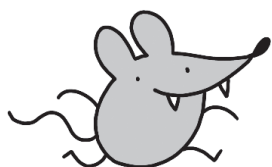
Erre mindenki teljesen kiakadt. De Jodi azt mondta, hogy vagy ezt csinálja, vagy felrobban a húgyhólyagja, és akkor meghal. Aztán Jodi az üvegre tette a tenyerét, Gary pedig rátette a sajátját a másik oldalon. Tudtam, hogy Jodi ezzel próbálja bátorítani Garyt.

Aztán Jodi azt mondta neki, most mindannyian elmegyünk az ajtó elől, hogy nyu-

godtan tudjon pisilni. Gary azt mondta, hogy jó, és azt is, hogy nem akar meghalni. Úgy-hogy elszaladtunk a folyosó másik végére, és ott vártunk.

De közben visszaért Miss Jones meg a gondnok, és hiába mondtuk nekik, hogy most **NE** menjenek az ajtó közelébe, nem hallgattak ránk. Aztán Miss Jones felsikoltott, a gondnok meg azt mondta, hogy ez **SZÉGYENTELÉN VISELKEDÉS**, és addig be se mehettünk az osztályba, amíg mindent le nem **FERTŐTLENÍTETTEK**.

Na mindegy, szóval Jodi parancsára most ott álltunk mind a négyen az ajtókeretben, és

vártuk, hogy megkezdődjön az iskolagyűlés. Aztán Mrs. Seith, a félelmetes igazgatóhelyettes felmászott a színpadra, és azt mondta:

– Nyugodjatok már le, az isten szerelmére!

Aztán azt:

– Üljetek le szépen a földre!

Úgyhogy leültünk, de vigyáztunk, hogy azért az ajtókeret alatt maradjunk.

Ekkor megkérdeztem:

– Hol van Mr. Murphy?

Mert ő az igazgatónk, és eddig **MINDEN** iskolagyűlést ő vezetett.

Nem tudom, hogy, de Mrs. Seith ezt a **SZÍNPADON ÁLLVA** is hallotta. Egyébként

is mindig **MINDENT** hall. Egyszer például le-
szidott minket Zachkel, hogy miért rohanga-
lunk a folyosón, pedig vagy öt kilométerre
voltunk tőle, mert láttuk, amikor kijött a ta-
náriból, és megijedtünk, hogy tudomást sze-
rez a kerti törpés ügyről (ezt most nincs időm
elmesélni). Szóval jó messzire voltunk tőle,
mert iszonyú gyorsan elfutottunk, és akkor
odasúgtam Zachnek:

– Szerinted tudja?

Erre Mrs. Seith rám dörrent:

– **MIT** kellene tudnom, Isa-
bella?

Nem hittem a fülemnek!

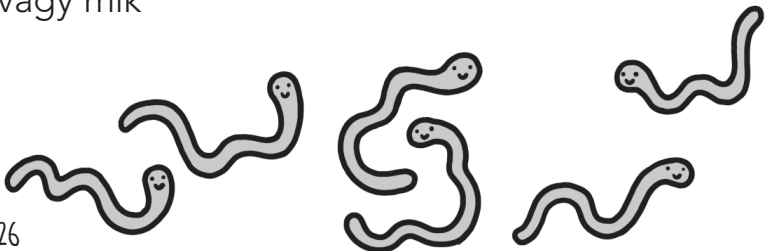
A mai napig se tudom, hogy hallhatta meg, amit mondok.

Na, szóval **AZONNAL** befogtam, mert Mrs. Seith tényleg a **FRÁSZT** hozza az emberre, és nem akartam, hogy a hatodikosok előtt kiabáljon velem.

Inkább figyeltünk, az igazgatóhelyettesünk pedig elmesélte, hogy **EGYÁLTALÁN NEM VOLT FÖLDRENGÉS**, és hogy az iskola **NEM FOG ÖSSZEOMLANI**, arról meg végképp nincs szó, hogy

**MÉRGEZŐ
SZÉKEVŐ HERNYÓK**

vagy mik

SZÁLLTÁK VOLNA MEG AZ ÉPÜLETET.

Ahogy ezt kimondta, Maisie

sikítózni kezdett, ő ugyanis

A VILÁGON MINDENTŐL

FÉL, beleértve a hernyó-

kat is, és még akkor is el-

ájul, ha csak meghall-

ja a **HERNYÓ** szót,

hát még ha olyan-

ról mesélnék neki,

amelyik székeket

eszik, és mérgező!

